

บ้านวังม่วง หมู่ 4

มูลเหตุการตั้งชื่อหมู่บ้าน

สาเหตุที่ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านวังม่วง” ก็เพราะทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้าน มีลำห้วยขนาดเล็ก ชื่อว่าห้วยเต่าเปาะ ที่ลำห้วยส่วนที่ใกล้หมู่บ้านนี้มีคิ่งน้ำอยู่แห่งหนึ่งที่ลึกกว่าคิ่งน้ำอื่นๆ จึงมีน้ำขังอยู่ตลอดปีให้ชาวบ้านได้อาศัยเป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์พาหนะในฤดูแล้ง ประกอบกับที่คิ่งน้ำแห่งนี้มีต้นมะม่วงป่าขนาดใหญ่ขึ้นอยู่ริมฝั่งลำห้วย ชาวบ้านและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านไปมา จึงเรียกชื่อว่า “วังม่วง” และใช้เป็นชื่อหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ใกล้กับคิ่งน้ำนี้

ประวัติความเป็นมา

ประมาณปี พ.ศ. 2504 ได้มีชาวบ้านส่วนหนึ่ง จำนวนประมาณ 8 ครอบครัว นำโดย นายนุช ศิรินัย ได้อพยพมาจากบ้านลุมพุก ตำบลตองปิด อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณชายป่าดงนาแกด้านทิศตะวันตกเพื่อจับจองที่ดิน ทำไร่ป่อ ไร่มัน ลำปะหูลัง และบางส่วนทำนาหลังจากนั้นได้มีญาติมิตรและชาวบ้านจากหมู่บ้านต่างๆ อพยพติดตามมาเรื่อยๆ จนสามารถตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อ พ.ศ.2518 จนถึงปัจจุบันโดยมีผู้นำชุมชนตามลำดับ ดังนี้

1. นายนุช ศิรินัย ผู้นำตามธรรมชาติ พ.ศ.2504 - 2518

2. นายนุช ศิรินัย ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ.2518 - 2532

3. นายบุญทัน ศิรินัย ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ.2532 - ปัจจุบัน ๑๕๔๔

อาณาเขต

ทิศเหนือ จดบ้านนาห่อม, บ้านหนองสนม

ทิศใต้ จดบ้านบ้านสามแยก- โนนเมืองอำเภอกันทรลักษณ์

ทิศตะวันออก จดบ้านค้ำกลาง

ทิศตะวันตก จดบ้านนาห่อม, บ้านหนองน้ำขุ่น

สภาพพื้นที่

บ้านวังม่วงเป็นหมู่บ้านขนาดเล็กมาก ไม่มีวัดและไม่มีโรงเรียน อยู่ห่างจากอำเภอไปทางทิศตะวันตกประมาณ 5 กิโลเมตร ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย มีหินลูกรังอยู่ตื้นมาก ลักษณะป่าไม้เป็นป่าโปร่งและกลายเป็นป่าเสื่อมโทรมเนื่องจากถูกแผ้วถางทำไร่เลื่อนลอย ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่เพียงพอกับจำนวนชาวบ้านที่เพิ่มมากขึ้น ต้องอาศัยน้ำใต้ดินและน้ำจากธรรมชาติเป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ชาวบ้านประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง ถึงแม้จะเป็นหมู่บ้านที่แห้งแล้งและยากจนมากแต่ก็มีระบบประปาหมู่บ้านใช้แล้ว

วิถีชีวิตของชุมชน

ชาวบ้านวังม่วงส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำนา ทำไร่และบางส่วนรับจ้างทำนาทำไร่ในหมู่บ้านของตนและหมู่บ้านใกล้เคียง หลังจากฤดูเก็บเกี่ยวชาวบ้านจะอพยพไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น ภาษาที่ใช้เป็นภาษาอีสานและภาษาส่วย ปัจจุบันชาวบ้านทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี ทัศนคติความเชื่อ การละเล่นการดำรงชีวิตและแนวปฏิบัติต่างๆ ของชุมชนเหมือนกับชาวอีสานโดยทั่วไป

สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

1. **วังม่วง** ปัจจุบันไม่มีสภาพเป็นคั้งน้ำ เพราะลำห้วยต้นเงินอยู่ทางทิศใต้ของหมู่บ้าน
2. **ห้วยเต่าเข้** ปัจจุบันเป็นร่องน้ำขนาดเล็กเพราะน้ำต้นเงิน
3. **ดอนปู่ตา** อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน ติดกับสะพานองทับม้า เนื้อที่ 6 ไร่
4. **หลักบ้าน** ตั้งอยู่ศาลากลางบ้านเดิม เป็นหลักไม้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 ซม. สูง 80 ซม. ปัจจุบันทำท่อนกรีดครอบไว้

บันทึกข้อมูลเมื่อ วันที่ 7 มกราคม 2542

โดย นายบรรลือศักดิ์ เพ็ญคำ

จากการสัมภาษณ์ นายบุญ ศิริชัย

ตรวจและแก้ไขโดย นายสุรชาติ แสนทวีสุข และชาวบ้านวังม่วง